

زنان در مسیر رهایی

الف. آناهیتا

الفریده یلینک برنده جایزه ادبی نوبل

رادیو آلمان، هشت اکتبر ۲۰۰۴
آکادمی سوئد در استکهلم اعلام کرد که جایزه امسال ادبی نوبل به خانم الفریده یلینک تعلق می‌گیرد. او به نویسنده ای مقاوم و نا آرام در آثار و زندگی اش شناخته شده است، از دلایل کمیته جایزه نوبل برای اختصاص این جایزه به او، جریان موسیقی کلام و آوای مخالفت این کلام در رمانها و نمایشنامه هایش خواننده شده و شیفتگی زبانی او مورد تحسین قرار گرفته است.

مسأله جنسیت و خشونت موضوعات مورد تکرار در آثار الفریده یلینک را تشکیل می‌دهند. اعمال قدرت در رابطه زن و مرد در مرکز توجه رمانها و نمایشنامه های او قرار دارند. او می‌گوید: «من فکر می‌کنم که برای برخی مردان تصاحب جنسی زنان در شرایط خاص مطرح است. و نتیجه آن تجاوز توده ای به زنان در جنگ است. در مقابل آن زنان نیز روشهایی دارند که مردان را به جنون بکشاند.»

در اتریش از او به نام یک زن فمینیست و کمونیست نام برده شده است. گفته اند که انسان راحتی نیست در حالی که او در آلمان جوایزی مانند جایزه کتاب سال ۱۹۹۸ و جایزه تئاتر برلین در سال ۲۰۰۲ میلادی را به خود اختصاص داده است. در کشورش اتریش با دادن برچسبها و عناوین مختلف از او با عشق و تنفر یاد شده است.

بیش از همه نمایشنامه «تئاتر برج» زمانی که او سابقه کار آتیلا هوربیرگ و یاولا وسلی هنرپیشگان معروف اتریشی را با نازیهای المانی روشن کرد، مورد خصومت عده ای قرار گرفت. او خود در این مورد گفت «من در حقیقت این مسأله را غیر جنجالی می‌بینم در زمانی کسانی که چیزی می‌نویسند مورد فشار قرار می‌گیرند و نه آنان که مرتکب آن اعمال شده اند.»

در سال ۱۹۹۶ او تصمیم داشت دیگر آثارش را در اتریش به نمایش نگذارد. او تغییر عقیده داد ولی بعد از روی کار آمدن حزب دست راستی، در سال ۲۰۰۰ به عنوان اعتراض صحنه های تأثیر را برای اجرای آثارش تحریم کرد. او در عرصه سیاسی به عنوان شخصیت مخالف یورگ هایدی رییس

حزب دست راستی اتریش شناخته شد و در آثارش او را مورد حمله قرار داد. علیرغم تمام مشکلات در اتریش، برای این زن نویسنده که در سال ۱۹۴۶ در آنجا متولد شده سرزمین زادگاهش اشتایرمارک محل بازگشت دوباره در آثار ادبی اش است.

موضوع رمانهای «حرص» و «بیچه های مرگ» در آنجا اتفاق می‌افتند. رمانهای «شهو» و «زن نوازند پیانو» باعث شهرت زیاد وی شد.

جایزه نوبل صلح سال ۲۰۰۴ به دکتر وانگاری ماسایی، یکی از زندانیان پیشین در کشور کنیا تعلق پیدا کرد

سازمان عفو بین الملل، ۸ اکتبر ۲۰۰۴
سازمان عفو بین الملل حرکت کمیته نوبل در اعصای جایزه نوبل صلح به یکی از زنان آفریقا که بهای زیادی در

راه مبارزه برای دستیابی به حقوق انسانی پرداخته است را مورد تقدیر قرار داده و به خانم ماسایی تبریک می‌گوید.

به گزارش سازمان عفو بین الملل خانم ماسایی به دلیل فعالیتهای شدیدش در موارد زیست محیطی، زنان، آزادی بیان و دموکراسی در کشور کنیا در رژیم استبدادی دانیل اراپ مویس بارها به زندان افتاد. اولین بار در سال ۱۹۹۱ زمانی که وی در زندان به سر می‌برد سازمان عفو بین الملل با فرستادن نامه های مکرر خواستار آزادی وی شد. وی بعد از مدتی از زندان آزاد گردید اما دوباره در ژانویه ۱۹۹۲ دستگیر شد. او دو ماه بعد از دستگیری اقدام به اعتصاب غذا کرد و خواسته اش آزادی زندانیان سیاسی بود.

خانم ماسایی نخستین زنی آفریقایی است که به دریافت این جایزه نایل می‌شود و در آلمان و آمریکا تحصیل کرده و در سال ۱۹۷۱ تنها زن از آفریقای شمالی بود که درجه دکترا دریافت کرد. وی همچنان در فعالیتهای زیست محیطی فعالیت داشته و در سال ۷۷ میلادی، نهاد محیط زیست موسوم به جنبش کمربند سبز با هدف گسترش جنگلهای آفریقا را بنا نهاد.

خانم ماسایی دوازدهمین زنی است که از سال ۱۹۰۱ تا کنون جایزه نوبل دریافت کرده است.

عراق

لوموند، چهارده اکتبر ۲۰۰۴

به گزارش خبرگزاری فرانسه، یک زن عراقی ثروتمند که به تازگی از زندان ابو غریب آزاد شده، بیان کرده است که شاهد آزار و اذیت زندانیان در این زندان که توسط نیروهای آمریکائی محافظت می‌شود، بوده است.

هدا ازوای، ۴۵ ساله که به اتهام دادن پول به مقاومت در عراق در تاریخ ۲۲ دسامبر دستگیر شده، عنوان می‌کند که آن چنان مورد کتک قرار گرفته است که استخوان شانه اش از جا در آمده و از خواب و غذا محروم گشته است. این گزارش به طور دقیق ملیت نیروهایی که وی را مورد کتک قرار داده اند را فاش ساخت.

هدا ازوای تعریف می‌کند که خواهر و دو برادر وی نیز دستگیر شده اند و ادامه می‌دهد که نیمه های شب با خواهرش در سلول بوده اند که جسد برادرشان از بالای سلول به روی سر آنان انداخته می‌شود. صورت برادرشان با خون پوشیده شده بود و آنان شب را با داشتن جسد برادرشان بر روی زانوهای خود سپری کردند. بعدها نیروهای ائتلاف عنوان می‌کنند که برادر آنان از سکتة قلبی جان خود را از دست داده است و علت و یا چگونگی این سکتة قلبی را عنوان نمی‌کنند. هدا ازوای می‌گوید که بیش از سی مرتبه در زندان مورد بازجویی قرار گرفته است و شاهد آزار و اذیت زندانیان بوده است.

کویت

خبرگزاری اسکاتلند، ۱۶ اکتبر ۲۰۰۴

دولت کویت قانونی را تصویب کرد که بر اساس آن زنان کویتی از داشتن حق رای و حق دخالت در امور مجلس این کشور برخوردار خواهند گشت.

این قانون باید در مجلس هم به تصویب برسد تا به صورت قانون تجلی یابد. زنان کویتی بیشتر از چهل سال است که برای رسیدن به حق رای و شرکت در انتخابات مبارزه می‌کنند ولی مردان محافظه کار مسلمان در دولت همواره از تحقق این امر جلوگیری کرده اند. در هر صورت دولت شیخ سبا المحمد از زمانی که قدرت را در دست گرفته خواستار رفهمائی در ساختار سیاسی این کشور شده است و بر روی این مسأله پافشاری می‌کند.

هفتاد درصد از تحصیلکرده های دانشگاههای کویت را زنان تشکیل می

دهند اما در مراجع و نهاد های تصمیم گیری در امور کشوری به میزان کمتر از پنج درصد دخالت دارند و هیچ زنی در پستهای بالای دولتی مانند وزارت، مشغول به کار نیست.

در آمریکای لاتین، فقر زنان را بیشتر از مردان تحت تاثیر قرار می‌دهد

پرس رلیز، سیتامبر
بیشتر از نصف زنان در آمریکای لاتین و کریبین که سنی بیش از پانزده سال دارند از هیچ عایدی برخوردار نیستند در حالی که یک مرد از هر پنج مرد در چنین شرایطی قرار دارد. علاوه بر این زنانی که به تنهایی سرپرستی خانواده را به عهده دارند چه در خانواده های پولدار چه فقیر دارای درآمدی کمتر از مردان دارند. استقلال مالی زنان و تاثیر فقر بر آن در ماه جون در پکن ۱۰ مورد بررسی قرار گرفت و مهمترین عامل این پدیده، فقر و اعمال تبعیض جنسی در هنگام استخدام زنان شناخته شده است.

کانادا

سازمان عفو بین الملل، ۶ اکتبر ۲۰۰۴

به گزارش سازمان عفو بین الملل بسیاری از زنان بومی در کشور کانادا در طی زمان مفقود گشته و یا به قتل رسیده اند و مراجع قانونی این کشور این مسأله را یا نادیده گرفته و یا به طور جدی مورد بررسی قرار نداده است. سازمان عفو بین الملل خواستار محافظت بیشتر از این زنان و رسیدگی عاجل مقامات دولت کانادا به این مشکل است.

بر اساس این گزارش بسیاری از زنان بومی در قسمتهای ون کور، پرنس البرت، ساسکاتون و وینیپگ به طور مرموزی ناپدید شده اند.

اگرچه پلیس کانادا تا به حال قول داده است که به این مسأله رسیدگی کند اما تا به حال از محافظت این زنان به طور جدی کوتاهی کرده، در صورتی که همه زنان با فرهنگهای مختلف حق دارند از امنیت مساوی برخوردار گردند. بر اساس این گزارش بسیاری از این زنان به دلیل وضعیت بد اقتصادی بی خانمان بوده و بسیاری به تن فروش روی آورده اند و بدین ترتیب به دلیل بالا رفتن میزان آسیب پذیری بسیار راحت مورد سوء استفاده جنسی و یا خشونت و آزار و اذیت از طرف مردان و یا شاخصی با تفکرات نژادپرستانه قرار می‌گیرند.

بقیه در صفحه ۱۴